

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski (przewodniczący)

SSN Władysław Pawlak

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi H. N. i L. N.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 lutego 2014 r., sygn. akt II Ca (...)

wydanym w sprawie z powództwa H. N. i L. N.

przeciwko J. Z.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 27 lutego 2019 r.,

zażalenia skarżących - powodów H. N. i L. N.

na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 7 marca 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 lutego 2014 r. (II Ca (...)), Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację H. N. i L. N., wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 11 września 2012 r. (I C (...)), oddalającego ich powództwo przeciwko J. Z. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z dnia 21 grudnia 2009 r. zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności. W akcie tym, obejmującym umowę sprzedaży opisanej w nim nieruchomości, małżonkowie

N. jako nabywcy, poddali się egzekucji w zakresie obowiązku uiszczenia na rzecz zbywcy J. Z. kwoty 60 000 zł tytułem reszty ceny.

We wniesionej w dniu 22 czerwca 2017 r., skardze o wznowienie tego postępowania, L. N. i H. N. powołali się na przesłankę z art. 403 § 2 k.p.c., to jest na nowe dowody w postaci pisemnego oświadczenia J. N. z dnia 16 lutego 2016 r. i protokół rozprawy z dnia 11 stycznia 2016 r. przed Sądem Rejonowym w S. w sprawie z powództwa J. Z. przeciwko córce skarżących I. N. o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną.

Postanowieniem z dnia 7 marca 2018 r., Sąd Okręgowy w S. odrzucił opisaną skargę, jako złożoną po upływie 3 miesięcznego terminu (art. 407 § 1 k.p.c.) oraz nieopartą na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na to orzeczenie, skarżący, zarzucając naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 403 § 2 k.p.c. i art. 410 § 2 k.p.c., wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd odrzuca skargę o wznowienie postępowania wniesioną po upływie terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie (art. 410 § 1 zdanie pierwsze k.p.c.). W świetle utrwalonego już stanowiska Sądu Najwyższego, na pierwszym etapie po wpłynięciu skargi, sąd bada nie tylko, czy w skardze wskazano jedną z ustawowych przyczyn wznowienia, ale także, czy ta podstawa wznowienia, mimo sformułowania jej w sposób odpowiadający ustawie, w świetle treści skargi w rzeczywistości zachodzi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2014 r., IV CZ 105/13, niepubl.). Skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu, jeżeli w okolicznościach konkretnej sprawy wskazana przez stronę podstawa nie zostanie przez sąd stwierdzona (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lipca 2005 r., IV CO 6/05, Biul. SN 2005, nr 9, s. 14; z dnia 10 lutego 2006 r., I PZ 33/05, OSNP 2007, nr 3-4, poz. 48; z dnia 14 grudnia 2006 r., I CZ 103/06, nie publ.; z dnia 21 września 2007 r. V CZ 88/07 nie publ.; z dnia 9 października 2009 r., II CZ 51/09, nie publ.; z dnia 22 kwietnia 2010 r., II CZ 27/10, nie publ.; z dnia 5 listopada 2010 r., I CZ 107/10, nie publ.).

Skarżący wskazali na nowe fakty i dowody w postaci protokołu zeznań J. Z., złożonych w dniu 11 stycznia 2016 r. na rozprawie przed Sądem Rejonowym w S. w sprawie I C (...) ze skargi pauliańskiej J. Z. jako pokrzywdzonego wierzyciela przeciwko córce skarżących - I. N. oraz pisemnego oświadczenia J. N. z dnia 16 lutego 2016 r., jako na przesłanki wznowienia przewidziane w art. 403 § 2 k.p.c.

Stosownie do tego przepisu, można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od zaistnienia łącznie trzech przesłanek: wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu. W judykaturze przyjmuje się zgodnie, że podstawą wznowienia nie może być środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., 7 III PZP 63/68, OSNC 1969, Nr 12, poz. 208 i postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 września 2005 r., II CZ 78/05, nie publ.; z dnia 14 lutego 2007 r., II CZ 120/06, nie publ.; z dnia 30 maja 2007 r., I CZ 40/07, nie publ.).

Przedstawione przez skarżących dokumenty powstały po wydaniu wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 lutego 2014 r. (II Ca (...)), stąd należy podzielić pogląd Sądu Okręgowego, że nie stanowiły nowych środków dowodowych, o których mowa w art. 403 § 2 k.p.c. Nie sposób także dostrzec wadliwości w obszernie przedstawionym i należycie umotywowanym rozumowaniu Sądu Okręgowego, co do okoliczności uzasadniających przyjęcie przez ten Sąd, że skarżący nie dochowali trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi (art. 407 § 1 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

jw